

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET
SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN

Joe BORG

(Fiskeri och sjöfart)

Del A – Allmänna frågor

I. Personligt och yrkesmässigt

1. *Vilka aspekter av dina personliga kvalifikationer och yrkeserfarenhet anser du ha varit särskilt relevanta för din nominering och för din eventuella roll som kommissionsledamot?*

Jag tror sedan många år på det europeiska projektet, och fram till maj i år ägnade jag min karriär åt att se till att Malta deltog i det.

Jag har noga följt Europafrågorna sedan tiden före 1989, då premiärministern gav mig i uppdrag att samordna förberedelserna för Maltas ansökan om EU-medlemskap. Under det året upprättade och ledde jag direktoratet för EU-frågor vid utrikesministeriet, ett uppdrag som jag sedan hade fram till dess att jag valdes in i parlamentet 1995. Efter en period som skuggminister med ansvar för industrifrågor utsågs jag 1998 till statssekreterare med ansvar för Europafrågor. I april 1999 utsågs jag till utrikesminister med direkt ansvar för anslutningsprocessen och anslutningsförhandlingarna, bl.a. de framgångsrika förhandlingar som med ett hållbart fiske som målsättning ledde fram till skapandet av en maltesisk skyddszon för att bevara de marina ekosystemen runt de maltesiska öarna.

Under hela anslutningsprocessen såg jag med hjälp av en styrkommitté där jag själv var ordförande till att alla intressegrupper från de olika förhandlingsområdena konsulterades systematiskt.

Som utrikesminister deltog jag också i regeringskonferensens arbete som ledde fram till den slutliga överenskommelsen om EU:s konstitution.

Som ledamot av kommissionen sedan den 1 maj har jag också haft möjlighet att fördjupa min kunskap om och min förståelse för kommissionen som institution liksom dess plats, tillsammans med parlamentet, rådet och övriga institutioner, i unionens struktur.

Jag tror också att min tidigare yrkesmässiga erfarenhet som praktiserande jurist och som universitetslektor vid Maltas universitet kommer att vara värdefull i min nya befattning.

II. Oberoende

2. *Hur skulle du beskriva din skyldighet att vara oberoende i ditt arbete, och hur avser du konkret att tillämpa denna princip?*

Skyldigheten att vara oberoende slås mycket tydligt fast i fördraget. Det är en fråga som jag tar på mycket stort allvar och jag är fast besluten att fullgöra den skyldigheten och att fullt ut respektera uppförandekodexen för kommissionens ledamöter.

Som kommissionsledamot kommer jag att undvika varje möjlig intressekonflikt i min tjänsteutövning och jag kommer alltid att sträva efter att handla i unionens allmänna intresse.

3. *Kan du detaljerat redovisa dina aktuella affärsmässiga, ekonomiska och politiska intressen och uppdrag, och eventuella andra engagemang som kan kollidera med dina kommande arbetsuppgifter?*

En fullständig redogörelse för mina ekonomiska intressen och aktuella och tidigare anknytningar finns på [följande webbplats:](http://www.europa.eu.int/comm/commissioners/interests/borg/borg_en.pdf)
http://www.europa.eu.int/comm/commissioners/interests/borg/borg_en.pdf.

Av den framgår det tydligt att det inte finns någonting som på något sätt kan kollidera med mina framtida arbetsuppgifter.

Jag lämnade mitt uppdrag som ledamot av det maltesiska representanthuset när jag i maj godkändes av Europaparlamentet som kommissionsledamot. Jag är mycket medveten om vikten av att undvika varje intressekonflikt och kan försäkra att någon sådan situation inte kommer att uppstå under min ämbets tid om jag godkänns som kommissionsledamot.

Jag kommer att förbli medlem i Nationalistpartiet, som är knutet till Europeiska folkpartiet, men kommer inte att ha någon aktiv ställning om jag på nytt blir utnämnd till kommissionsledamot. Jag är fullständigt övertygad om att mitt partimedlemskap inte kommer att påverka mitt arbete i kommissionen.

III. Europeiska unionens framtid

4. *Det är tydligt att innan fördraget om konstitutionen har ratificerats är kommissionen och dess ledamöter bundna av de existerande fördragen. Men när nu fördraget om konstitutionen har antagits, vilka åtgärder anser du att kommissionens redan nu kan vidta, utan att vänta på den formella ratificeringen?*

Överenskommelsen om det konstitutionella fördraget var ett viktigt steg framåt för unionen, och nästa fas kommer att gälla ratificeringsprocessen i medlemstaterna. Kommissionen bör inte låta sig dras in i de nationella debatterna, men däremot fullgöra sitt åtagande att informera EU:s medborgare om konstitutionen.

Jag tror att det är viktigt att man inför konstitutionens ikraftträdande börjar vidta relevanta förberedelser på de områden där det är lämpligt eller nödvändigt, och att kommissionen i sitt arbete tar hänsyn till bestämmelserna i konstitutionen och försöker verka i dess anda.

Samtidigt måste vi naturligtvis ta hänsyn till det faktum att ett antal folkomröstningar kommer att hållas under ratificeringsprocessen, och att det vore fel att sända signaler om att vi på något sätt försöker föregripa den processen.

5. *Lissabonstrategin är en tioårsstrategi som ska göra EU till världens mest dynamiska, konkurrenskraftiga och hållbara ekonomi till år 2010. Lissabonstrategin vilar på tre pelare för hållbar utveckling: ekonomi, socialpolitik och miljö. Ditt mandat löper fram till just år 2010. Vad skulle du göra som kommissionsledamot för att snabba upp framstegen mot Lissabonmålen, och vilka anser du vara de högst prioriterade åtgärderna?*

Lissabonstrategin berör nästan alla EU:s åtgärder på områdena ekonomi, socialpolitik och miljö. Även om strategin framför allt handlar om att skapa en starkare och konkurrenskraftigare ekonomi med fler arbetstillfällen, är jag övertygad om att konkurrenskraft och hög sysselsättning är förenligt med miljöhållbarhet och social integration. Vi måste emellertid vara på det klara med att även om vi är överens om behovet av att uppnå Lissabonstrategins målsättning att göra EU till det mest konkurrenskraftiga ekonomiska området, återstår det stora genomförandeproblem som måste lösas och strategiska prioriteringar som måste göras så snart som möjligt, om vi ska lyckas. Det är därför av avgörande betydelse att vi verkligen utnyttjar möjligheten att omorganisera våra insatser efter halvtidsöversynen 2005.

Jag anser att Barroso har sänt ett tydligt budskap genom att själv ta på sig ansvaret för samordningen av kommissionens ansträngningar att ge ny kraft åt Lissabonstrategin. Kommissionens insatser kommer att vara av avgörande betydelse på nästan alla områden, särskilt när det gäller att fördjupa den inre marknaden, främja innovation och företagande, förbättra sysselsättningen och anställningsbarheten, öka investeringar i forskning och informationssamhället och att stärka utbildningsområdet. Men det kommer att vara ännu viktigare än tidigare att medlemsstaterna gör sin del av arbetet, med kommissionens stöd och samordning om så krävs. Europaparlamentets stöd liksom stödet från medborgarna, arbetsmarknadens parter och alla berörda parter kommer också att ha stor betydelse för att strategin lyckas, och jag är också övertygad om att de nya medlemsstaternas anslutning kommer att bidra till detta på ett positivt sätt.

Som ledamot av den nya kommissionen kommer jag helhjärtat att stödja alla de insatser som krävs för att uppnå dessa målsättningar.

Portföljen fiskeri och sjöfart är ett tydligt exempel på ett område där ekonomiska, sociala och miljömässiga hänsyn måste behandlas på ett enhetligt och övergripande sätt om vi vill ha en hållbar utveckling på området. Vi måste enligt min åsikt ta hänsyn till de olika villkor som råder inom fiske, vattenbruk och beredning, som till stor del är beroende av varandra men som samtidigt har olika problem. Bara på så sätt, och i nära samarbete med alla berörda parter, kommer vi att kunna förena Lissabonstrategins målsättning att uppnå större konkurrenskraft med en hållbar utveckling i fiskerinäringen och i kustområdena utifrån deras miljömässiga och sociala villkor.

6. Hur avser du att förbättra kommissionens image gentemot allmänheten?

Alltför ofta uppfattas kommissionen som en avlägsen och anonym institution som handskas med frågor som antingen saknar betydelse för medborgarna, eller som komplicerar deras liv genom onödiga bestämmelser.

Jag är i dag mer än någonsin övertygad om att den här bilden, även om den finns, inte är sann. Även om det finns områden där kommissionen, i likhet med alla organisationer, skulle kunna göra mer eller kunna göra saker och ting bättre, tror jag att den tidigare har varit alltför försiktig när det gäller att informera om och förklara sin politik och sina insatser.

Jag tror att utnämningen av en vice ordförande i kommissionen med ansvar för kommunikationsstrategi är ett bra och viktigt initiativ för att lösa det här problemet. Men var och en av kommissionsledamöterna måste också ta sitt eget ansvar genom att informera allmänheten om sitt arbete, särskilt i respektive hemland där han eller hon kommer att vara kommissionens ansikte. Att förklara och informera om kommissionens politik ser jag som en mycket viktig del av mitt ansvar som kommissionsledamot.

Som kommissionsledamot med ansvar för fiskeri och sjöfart kommer jag också att lyssna mycket noga på de idéer och farhågor som de berörda parterna uttrycker, för att därigenom försöka se till att kommissionen verkligen för en politik som tjänar det allmänna europeiska intresset. Jag anser att en process som bygger på tvåvägs-kommunikation med alla berörda parter är en första och mycket viktig målsättning. Min erfarenhet från Maltas anslutningsprocess har lärt mig att även om det råder vitt skilda meningar i en fråga, leder meningsfullt samråd och gemensamt ansvar till en bättre analys och till bättre lösningar som i större utsträckning godtas av parterna. Jag tror att reformen av den gemensamma fiskeripolitiken 2002 ger oss nya möjligheter att förbättra kommunikationen med de berörda parterna. Detta är av stor betydelse eftersom vi måste bygga upp ett förtroende mellan de olika parterna och kommissionen för att lyckas med genomförandet av den nya gemensamma fiskeripolitiken. Jag vill vara en kommissionsledamot för alla parter inom fiskerinäringen och sjöfarten och använda alla tillgängliga kanaler för att åstadkomma en bättre kommunikation mellan oss. Förutom de gängse medierna, tror jag vi fullt ut måste använda oss av den nya institutionella ramen för att förbättra kommunikation mellan berörda parter. De nya regionala rådgivande nämnderna kommer att vara mycket användbara i det sammanhanget, och bör tjäna som ett viktigt forum för att utveckla och förbättra dialogen mellan fiskerinäringen och forskarvärlden. Jag kommer att försöka bidra till att de upprättas snabbt och kan börja sitt arbete så snart som möjligt. Rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk kommer också att fortsätta att spela en viktig roll när det gäller att föra fram aktörernas åsikter på europeisk nivå. Till sist är jag övertygad om att det nära och öppna samarbete som jag vill inleda med parlamentet kommer att bidra till att förbättra kommunikationen och bygga upp ett förtroende med de berörda parterna. Som medborgarnas och de berörda parternas valda företrädare spelar Europaparlamentets ledamöter också en viktig roll för att förbättra dialogen mellan dem och kommissionen.

IV. Demokratisk redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet

7. Hur ser du på din redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet?

Mitt förflutna, både som parlamentariker och minister, har gjort mig mer övertygad än någonsin om principen att varje beslutsfattare i en demokrati måste vara redovisningsskyldig gentemot en vald församling. Under Maltas förhandlingar informerade jag fortlöpande parlamentets utrikeskommitté om utvecklingen på de olika områdena, en process som jag inte bara ansåg vara av stor demokratisk betydelse, men som också bidrog mycket till att berika anslutningsdebatten.

Jag anser att parlamentet utgör en nyckelpartner för kommissionen, något som Barroso själv har understrukt. Parlamentet är en viktig länk till Europas medborgare, och den gradvisa utökningen av dess befogenheter har varit en viktig drivkraft för unionens utveckling.

Som ledamot av kommissionen, som är redovisningsskyldig gentemot Europaparlamentet, har jag del av den redovisningsskyldigheten. Jag kommer att se parlamentets strävanden och farhågor som viktiga faktorer för min tjänsteutövning som kommissionsledamot.

Europaparlamentet är den institution som väljs direkt av unionens folk och som alltså företräder dem. Som kommissionsledamot ställer jag mig positiv till det faktum att dess befogenheter och inflytande har ökat kontinuerligt. Jag är övertygad om att varje förstärkning av parlamentets roll i slutändan stärker kommissionens legitimitet och gör den effektivare.

Jag är medveten om att ett åtagande från kommissionens sida om redovisningsskyldighet gentemot parlamentet innebär en hög grad av dagligt samarbete mellan de två institutionerna.

Jag förbinder mig att helt och fullt respektera och genomföra kommissionens åtaganden enligt ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen, vars syfte är att stärka kommissionens ansvar, fördjupa den konstruktiva dialogen och det politiska samarbetet samt förbättra informationsflödet. Som kommissionsledamot kommer jag självklart att bära det politiska ansvaret för verksamheten på mitt ansvarsområde, utan att det påverkar kommissionens kollegialitetsprincip (i enlighet med punkt 9 i ramavtalet).

a. Från ren politisk synpunkt: anser du att om en utfrågning leder till ett negativt resultat så bör den föreslagna kommissionsledamoten dra tillbaka sin kandidatur?

Jag tror att utfrågningarna är mycket viktiga för att bygga relationer mellan parlamentet och de föreslagna kommissionsledamöterna, och är ett viktigt led i den godkännandeprocess som kommer att ge den nya kommissionen större legitimitet. Med hänsyn till detta och mot bakgrund av mitt ansvar inför parlamentet fäster jag mycket stor vikt vid utfrågningarna.

Om Europaparlamentet skulle uttrycka sin brist på förtroende för mig under utfrågningen, är jag medveten om att kommissionens ordförande kan begära min avgång, vilket jag i så fall helt säkert kommer att acceptera.

b. I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för svar från dina tjänstemän till parlamentet på frågor från utskottet för framställningar eller andra ansvariga utskott? I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för att förklara eller motivera kommissionens tidigare agerande, eller brist på agerande?

Som kommissionsledamot är jag ansvarig för svar till parlamentet från avdelningar inom mitt ansvarsområde. Det gäller både frågor från utskottet för framställningar och från andra ansvariga kommittéer. Jag ser det som min plikt att se till att svar från mina avdelningar på parlamentets frågor eller framställningar speglar kommissionens politiska ståndpunkt. Jag kommer att fästa mycket stor vikt vid att så verkligen sker.

I enlighet med kollegialitetsprincipen, som är grunden för kommissionens beslutsprocess, vill jag som kommissionsledamot ta politiskt ansvar för verksamheten på det område som jag är ansvarig för. Jag kommer, som medlem av kollegiet, att se mig själv som politiskt ansvarig inför parlamentet för de åtgärder som vidtas och de beslut som fattas av det kollegium jag utgör en del av.

När det gäller beslut som fattats av tidigare kollegier, kommer jag att sträva efter ett visst mått av institutionell kontinuitet och koherens, men om det visar sig önskvärt eller nödvändigt kommer jag att föreslå förändringar av kollegiets beslut, särskilt inom mitt eget ansvarsområde. Jag kommer naturligtvis att hålla parlamentet informerat i varje sådant fall.

c. Hur uppfattar du begreppet politiskt ansvar gentemot parlamentet för ditt generaldirektorats aktiviteter? Vilka åtgärder ämnar du vidta för att tillse att ditt generaldirektorat är välskött?

Som jag nämnde ovan kommer jag i enlighet med kollegialitetsprincipen att ta politiskt ansvar för verksamheten på mitt ansvarsområde.

Relationerna mellan kommissionsledamöterna och avdelningarna grundar sig först och främst på lojalitet, förtroende och öppenhet. När jag tillträder min nya befattning kommer jag att granska revisionsberättelser både från interna och externa revisorer för de avdelningar som hör till mitt ansvarsområde. Jag kommer också att företa en noggrann granskning av mitt generaldirektorats årliga verksamhetsrapport och förklaring. Mot bakgrund av dessa rapporter kommer jag att föra en djupgående diskussion med generaldirektören så att alla frågor som tas upp i rapporterna behandlas, och för att se till att rekommendationerna i rapporterna följs i tillämpliga fall. Jag kommer på grundval av regelbundna undersökningar att föra en fortlöpande dialog med min generaldirektör om förvaltningsfrågor för att se till att förvaltningen fortsätter att förbättras.

Under hela den här processen kommer jag att eftersträva en kontinuerlig kommunikation med parlamentet för att se till att det finns ett öppet informationsflöde.

Dessutom är varje kommissionstjänsteman bunden av en uppförandekod som han eller hon är skyldig att följa. Som kommissionsledamot kommer jag att förvänta mig att alla tjänstemän inom mitt ansvarsområde, antingen de tjänstgör i kansliet eller på avdelningarna, följer och uppträder i enlighet sådana bestämmelser.

8. Hur viktigt anser du det är att implementera samarbetet mellan institutionerna (kommissionen-parlamentet), särskilt med de relevanta parlamentsutskotten i ditt kompetensområde? Vad innebär öppenhet för dig i denna nya situation, när det gäller lagstiftningsförfarandet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och i allmänhet när det gäller relationerna mellan institutionerna?

Ett nära samarbete mellan institutionerna är helt nödvändigt för att unionen ska fungera väl och jag ser det som en grundläggande del av mitt arbete att upprätthålla de öppna relationerna med parlamentet och dess utskott. Samarbetet mellan institutionerna bör grunda sig på öppenhet, dialog, ömsesidigt förtroende, regelbundet informationsutbyte och en fortlöpande rapportering till parlamentet, allt för att parlamentet skall kunna utöva sin rätt att kontrollera, och för att garantera subsidiaritet, proportionalitet och rättsäkerhet. Jag är starkt övertygad om vikten av allmänhetens tillgång till handlingar för att öppenheten ska garanteras, och jag förbinder mig att följa alla gällande bestämmelser på det området.

Som medlem av ett kollegium som är redovisningsskyldigt inför parlamentet, kommer jag med säkerhet att försöka se till att parlamentet konsulteras och hålls informerad om mitt pågående arbete. Jag tror att det överlag har skett en avsevärd förbättring i relationerna mellan kommissionen och parlamentet i linje med ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen, det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, och överenskommelsen mellan de två institutionerna om de förfaranden som skall användas för rådets beslut 1999/468/CE om kommittéförfarandet. Jag förbinder mig att alltid följa bestämmelserna i dessa avtal.

De här avtalen, och så vitt jag vet nuvarande praxis, garanterar öppenhet i utbytet mellan kommissionsledamöterna och parlamentsutskotten, och bidrar till ett nödvändigt informationsflöde till parlamentet. Detta är en oundgänglig del av de interinstitutionella förbindelserna, och jag förbinder mig att handla helt öppet i mina kontakter med parlamentet i enlighet med alla kommissionens åtaganden i det hänseendet. Jag är också helt övertygad om den stora nyttan av informella kontakter, som ofta ger värdefulla tillfällen att diskutera idéer och göra framsteg i en anda av samarbetsvilja.

Mot den bakgrunden försäkrar jag att jag kommer att vara tillgänglig för Europaparlamentets ledamöter, närvara vid utskottens sammanträden, och upprätta direkta kommunikationsförbindelser mellan Europaparlamentets ledamöter, mig själv och mina medarbetare.

V. Ett integrerat jämställdhetsperspektiv

9. *Vilka konkreta åtgärder anser du nödvändiga för att tillse att ett integrerat jämställdhetsperspektiv genomförs i ditt politikområde? Har du en politisk strategi, och vilka ekonomiska och mänskliga resurser anser du behövs för att integrera jämställdheten inom ditt område?*

Europas kvinnor har länge haft en viktig men undervärderad roll på fiskeriområdet. En undersökning som generaldirektoratet för fiske lät genomföra 2002, visade att kvinnor upplevde att deras insatser inte värderades tillräckligt och att de var underrepresenterade på fiskeriområdet i EU.

Trots alla kulturella och ekonomiska skillnader i EU är kvinnors ställning och synen på dem på fiskeriområdet till stor del likartad. Statistiken visar ett liknande mönster, där kvinnor i mycket liten omfattning deltar i fångstsektorn, i något högre utsträckning i vattenbruk och beredning och – i stort sett begränsat till den offentliga sektorn – i ledning och förvaltning.

Mot bakgrund av den här situationen anser jag att de största utmaningarna är följande:

- Ett större erkännande av kvinnors roll i fiskerinäringen och förbättrade arbets- och levnadsvillkor för att garantera lika möjligheter och för att ta hänsyn till det informella och obetalda arbete som kvinnor utför.
- Förbättrad kommunikation, information och utbildning för att öka och förbättra kvinnors deltagande inom fiskeriförvaltning.
- Ett effektivt stöd till nätverksarbete för att öka utbytet av erfarenheter och benchmarking-initiativ.
- Ett ökat kvinnligt deltagande i beslutsprocessen genom att vidta fler positiva åtgärder för en mer balanserad sammansättning av representativa organ.

Jag vill bygga vidare på och utöka de initiativ som kommissionen vidtagit under senare år för att förbättra situationen, bl.a. en stor konferens om kvinnor i EU:s fiskerinäring som anordnades i januari 2003 med deltagare från hela Europa, liksom medfinansieringen av Aktea-projektet som hjälper till att utveckla kvinnliga nätverk. Inom ramen för FFU:s innovativa åtgärder har man också startat sju projekt till stöd för kvinnors roll i fiskerinäringen.

Som kommissionsledamot vill jag i ett tidigt skede av min ämbetsperiod skapa mig en uppfattning om vad som hittills har uppnåtts för att kunna avgöra hur man ska gå vidare och för att ta itu med de prioriteringar som sattes upp under konferensen 2003, t.ex. behovet av att bygga ut och stärka kvinnors nätverk och se till att kvinnor i högre utsträckning är representerade i alla rådgivande och beslutsfattande instanser.

Jag har framför allt för avsikt att se till att de särskilda bestämmelserna om att ta tillvara kvinnors intressen i de nya regionala rådgivande nämnderna utnyttjas fullt ut.

Jag kommer också att uppmuntra medlemsstaterna att i större omfattning använda sig av FFU:s nuvarande finansieringsmöjligheter för integrering av jämställdhetsperspektivet på

fiskeriområdet och att senare fullt ut utnyttja den särskilda finansieringen för detta syfte som kommissionen nyligen föreslagit för fiskerifonden 2007-2013. Jag tycker att det är glädjande att "lika möjligheter" är en av huvudprioriteringarna för denna nya fond.

Jag kommer dessutom att se till att man vid utarbetandet av grönboken om sjöfartspolitik integrerar jämställdhetsperspektivet och tar hänsyn till kvinnors roll på samtliga aktuella områden.

Jag kommer också att se till att generaldirektoratet för fiskeri och sjöfart genomför kommissionens politik för ett integrerat jämställdhetsperspektiv.